

У січні-червні 2018 року в економіку Львівщини залучено 69,0 млн. дол. США прямих іноземних інвестицій (акціонерного капіталу), що у 3,7 рази більше, ніж за відповідний період 2017 року. Динаміка є позитивною для Львівської області[2].

Серед найважливіших позитивних аргументів щодо іноземного інвестування: географічне розташування (логістика); високий кадровий потенціал, у тому числі інтелектуальний; освічений персонал, націлений на здобуття кар'єри в іноземній компанії; стабільний дохід; дешева робоча сила. А найвагомішими негативними аспектами є: нестабільна економічна ситуація; високий рівень корупції; значна бюрократизація; недостатня легкість та прозорість інформаційного простору.

Для активізації процесу залучення іноземних інвестицій у економіку Львівщини, необхідно змінити ставлення до корупційних дій, удосконаливши систему покарання за зловживання; забезпечити дієвість механізму відповідальності і покарання за корупційні дії чиновників; спростити систему комунікації між бізнесом і державними органами шляхом впровадження електронних сервісів на всіх стадіях обміну інформацією; створити максимально прозорі умови ведення бізнесу[3].

Література:

1. *Прямі іноземні інвестиції в Україні: війна і мир– Режим доступу: <https://voxukraine.org/uk/investments-in-ukraine-ua/>*

2. *Експрес-випуск Держстат Головне управління статистики у Львівській області- Інвестиції зовнішньоекономічної діяльності у Львівській області у січні-червні 2018 року -31.08.2018 № 189*

3. *Інвестиції на Львівщині: очікування і реальність– Режим доступу: <http://info.lviv.eu/blog/2016/09/21/investyciji-na-lvivshhyni-ochikuvannya-i-realnist/>*

Самборський Володимир Вікторович

ст. гр. МЕУП–11, ІАПО

Науковий керівник – к.е.н, асистент кафедри ТУ Лучко Г.Й.

МЕДІАЦІЯ ЯК СПОСІБ ВИРІШЕННЯ КОНФЛІКТНИХ СИТУАЦІЙ В ПРОЕКТНИХ ГРУПАХ

В теперішній динамічний час, через різні причини, часто виникають конфлікти між співробітниками, які негативно впливають як на роботу окремих членів команди проекту, так і на загальний результат проекту, і навіть приводять до зривання термінів його виконання або й передчасного його закриття. Саме тому актуальним є пошук альтернативних методів

врегулювання конфліктів для швидкого їх врегулювання для подальшої комфортної співпраці членів команди.

Є різні способи розв'язання конфліктів, однак я зупинив свою увагу на медіації. Медіація (англ. Mediation – посередництво) – вид альтернативного врегулювання конфліктів, метод вирішення конфліктів за участю посередника – медіатора, який допомагає обом сторонам конфлікту проаналізувати ситуацію таким чином, аби вони самі змогли знайти рішення, яке влаштуватиме обидві сторони конфлікту [1].

Головною відмінністю медіації над іншими способами є те, що вона спрямована на збереження хороших стосунків та подальшої співпраці між конфліктуючими сторонами, що особливо важливо в умовах виконання проекту. Процес вирішення конфлікту за допомогою медіації повинен відповідати таким принципам:

- нейтральність – медіатор завжди повинен бути незалежним та не бути зацікавленим у такому вирішенні суперечки, яке принесе вигоду лише одній стороні;
- добровільність – всі конфліктуючі сторони повинні добровільно брати участь у вирішенні конфлікту та в будь-який момент можуть покинути переговори;
- конфіденційність – інформація, яка стала відома медіатору, не повинна бути розповсюджена іншим сторонам;
- відповідальність – медіатор відповідає за проведення переговорів та якнайшвидше досягнення сторонами згоди;
- компетентність – медіатор повинен бути компетентним та мати великий досвід вирішення подібних конфліктів [2].

Виділяють такі п'ять етапів процесу медіації:

Етап 1. *Підготовка до медіації* є ключовим етапом і складається з двох компонентів: обмін контактами та організація місця проведення медіації. Медіатор повинен зустрітись з обома сторонами конфлікту, проінформувати їх про процедуру медіації, умови на яких вона буде проводитись, упевнитись, що час проведення медіації комфортний для обох сторін, відповісти на питання учасників.

Етап 2. *Вступна частина*. На цьому етапі медіатор пояснює учасникам правила проведення медіації. Медіатор повинен переконатися у тому, що учасники погоджуються діяти згідно з правилами і підписати згоду на участь у медіації.

Етап 3. *Розповідь сторін*. Цей етап є базовим у побудові подальшого діалогу. Етап завершується тоді, коли обидві сторони розповіли про проблеми та інтереси щодо даної ситуації.

Етап 4. *Розв'язання проблеми* полягає у визначенні шляху подолання проблеми та відшукування варіанту, який задовольняє обидві сторони. Доречно допомогти сторонам визначити справедливі критерії, якими вони керуватимуться у прийнятті рішень.

Етап 5. *Укладення та підписання угоди* полягає у тому, щоб обидві сторони підписали угоду, в якій будуть розписані детальні кроки вирішення конфлікту на основі попередніх етапів[1].

В Україні медіація не регламентується на законодавчому рівні, проте окремі норми медіації містяться у Цивільно-процесуальному кодексі України. У ВРУ 26 червня 2013 р. було зареєстровано законопроект «Про медіацію», який визначає правові засади організації та здійснення медіації й дійсності медіаторів в Україні [3].

Медіація дозволяє конфліктуючим сторонам зберегти дружні та партнерські стосунки, що так важливі у проектній діяльності.

Отже, ефективне управління конфліктами в проектній діяльності, це в першу чергу заходи щодо їх запобігання. Та якщо конфліктна ситуація вже виникла, то одним з ефективних шляхів її вирішення є медіації, яка з кожним роком набуває більшої популярності на теренах України.

Література:

1. *Український центр медіації [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://ukrmediation.com.ua/ua/>.* 2. *Беліков О. Конфлікти у підприємницькій діяльності та можливість їх врегулювати [Електронний ресурс] / Олег Беліков. – 2007. – Режим доступу до ресурсу: <http://justinian.com.ua/article.php?id=2664>.* 3. *Ясиновський І. Г. Переваги і недоліки медіації при вирішенні правових конфліктів / І. Г. Ясиновський // Часопис Київського університету права. – 2014. – № 2. – С. 344-347.*

А.О. Сашко

Науковий керівник – асист. Іваницька Н.Б.

ПРОБЛЕМИ ПОДАТКОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

Податкова система – це сукупність усіх загальнодержавних та місцевих податків і зборів, а також усіх суспільних відносин, що виникають у процесі справляння податків і зборів та у сфері податкового законодавства, суспільні відносини у сфері формування контролюючих органів, суспільні відносини, які виникають у процесі притягнення працівників контролюючих органів до юридичної відповідальності [1].

На основі власних досліджень та опрацюванні джерел [1] – [3] виділимо проблеми податкової системи:

1. високі ставки податків та подвійне оподаткування;
2. неузгодженість багатьох розділів та взаємозаперечність статті одна одній за змістом змушує редагувати Податковий Кодекс кожного року;
3. надмірне податкове навантаження на виробництво, простих громадян та недостатнє на галузі з використання природних ресурсів;